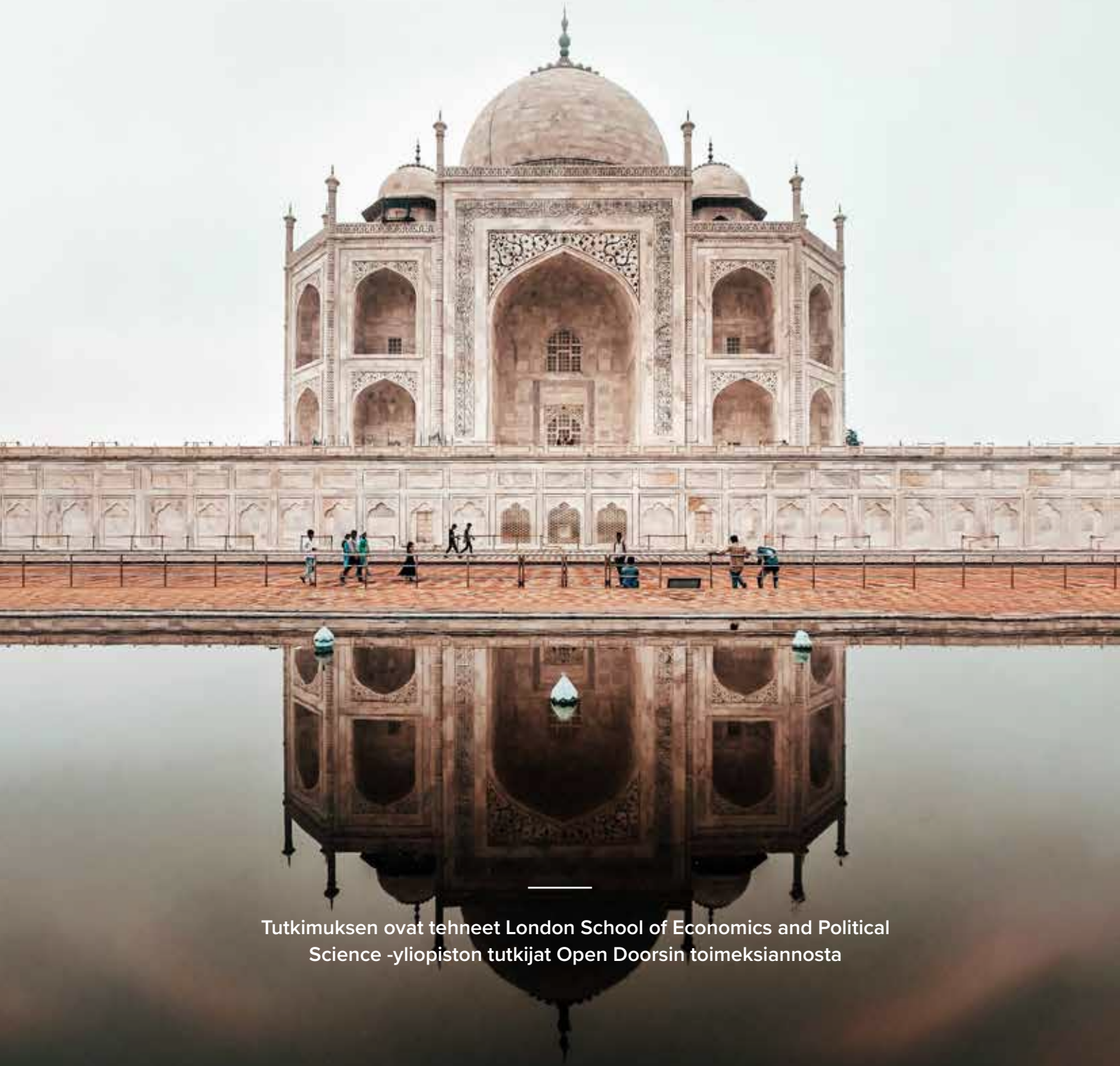
Open Doors

TUHOISAT VALHEET

Intian uskonnollisiin vähemmistöihin kohdistuva disinformaatio, väkivaltaan lietsova puhe ja syrjintä

Tutkimuksen ovat tehneet London School of Economics and Political Science -yliopiston tutkijat Open Doorsin toimeksiannosta

Kansikuva ©Unsplash

Sisällysluettelo

Menetelmät 4

Tärkeimmät havainnot 5

Arkielämä 5

Koronaviruksen saapuminen 5

Vihamielinen valtio 5

Valtavirran ja sosiaalisen median rooli 5

Tapauskertomukset 6

Esimerkkejä kristittyjen ja muslimien yhteisöjen sivuuttamisesta ja syrjinnästä 7

Esimerkkejä kristittyjen ja muslimien ja heidän yhteisöjensä ahdistelusta, häirinnästä, väkivallasta ja oikeuden vääristelystä 8

Traumaa ja jatkuvaa syrjintää pahentavia tekijöitä 8

Monenlaista haittaa hyvinvointiin, elämään ja toimeentuloon 9

Resurssit ja tuki uskontoon perustuvan syrjinnän ja väkivallan uhreille 9

Vastarinta ja oikaisuvaatimukset 9

Suosituksia kansainvälisille yhteisöille ja kansainvälisille talousalan organisaatioille 10

Suosituksia sosiaalisen median yrityksille ja tiedotusvälineille 11

Menetelmät

Tässä raportissa esitelty tutkimus toteutettiin helmi-maaliskuussa 2021. Tutkimusryhmä oli saanut koulutuksen etnografisen tiedon keräämiseen, traumasensitiiviseen haastattelutekniikkaan ja visuaaliseen analyysiin. Tutkimuksessa noudatettiin British Sociological Associationin Covid-sääntöjä ja eettisiä ohjeita. Aineiston tuottamis- ja keräysmenetelmät olivat: havainnointi paikkakunnilla, joissa oli raportoitu kristittyjen tai muslimien vastaisia väkivallantekoja; Intiassa uskoon liittyvää syrjintää tai väkivaltaa kokeneiden tavallisten intialaisten syvähaastattelut; paikallisten ihmisoikeusaktivistien sekä Intiassa toimivien kristittyjen ja muslimien uskonnollisten yhteisöjen asiantuntijoiden haastattelut ja heidän toimittamansa kuvallinen todistusaineisto. Kaikki tiedot kristittyjen tai muslimien lukumäärästä tietyllä alueella on trianguloitu eli yhdistetty eri lähestysmistapoihin vertaamalla niitä Intian väestönlaskennan tilastotietoihin (2011) sekä muihin lähteisiin, kuten tiedotusvälineisiin ja ihmisoikeusraportteihin. Nimet on muutettu tietolähteidemme henkilöllisyyden suojaamiseksi. Kenttätyössä dokumentoitiin runsaasti esimerkkejä Intian kristittyihin ja muslimeihin kohdistuvasta syrjinnästä, häirinnästä ja väkivallasta erityisesti Jharkhandin, Karnatakan, Madhya Pradeshin ja Odishan osavaltioissa. Keskityimme esimerkkeihin kristittyihin kohdistuvasta väkivallasta ja häirinnästä (jotka muodostavat kuusi raportissa esitellyistä kahdeksasta tapauskertomuksesta), mutta seurasimme myös useita tapauksia, joissa häirintä, syrjintä ja väkivalta kohdistui muslimeihin (loput kaksi tapauskertomusta).

Kuvituskuvat eivät liity tutkimukseen.

Kuva ©Unsplash

Tärkeimmät havainnot

Monien kristittyjen ja muslimiyhteisöjen arjesta Intian kaupungeissa ja maaseudulla on tullut tuskallista taistelua elannon hankkimisesta, uskonnon harjoittamisesta ja samalla pysymisestä hengissä Intian julkista ja poliittista kenttää hallitsevien äärioikeistolaisten Hindutva[1]-järjestöjen tutkan alla.

Arkielämä

Oleminen "väärään aikaan väärässä paikassa" ei enää selitä sitä, miten Intian kristityt ja muslimit voivat päätyä ahdistelluiksi, pidätetyiksi, pahoinpidellyiksi, raiskatuiksi tai surmatuiksi. Nykyisin käy usein niin, että väkivaltaiset Hindutva-liikkeen ryhmät tai jokin partioiva joukkio, joilla on yhteyksiä paikallisiin tai kansallisiin poliitikkoihin tai pyrkimyksiä tulla näiden tunnustamaksi ja palkitsemaksi, tunkeutuu yhteisöjen jäsenten koteihin ja jumalanpalveluspaikkoihin tarkoituksenaan lietsoa väkivaltaa ja vierittää syy siitä kristittyjen ja muslimien yhteisöille. Tutkimuksemme tuki näitä havaintoja ja osoitti, että syvän trauman, pelon ja ahdistuksen ilmapiiri vallitsee niissä maaseutualueiden kristillisissä yhteisöissä, joissa kävimme; samoin monissa keskikokoisten kaupunkien kristittyjen ja muslimien yhteisöissä ja suurten kaupunkien laitamilla. Koettu pelko ja huoli perustuu aukottomasti todistettuihin kokemuksiin torjunnasta, syrjinnästä, häirinnästä, kiusaamisesta, pelottelusta, väkivallasta ja epäoikeudenmukaisuudesta. Voidaan liioittelematta sanoa, että tutkimuksessa mukana olleiden henkilöiden elinolosuhteita leimaa välitön, olemassaoloon kohdistuva uhka.

Katsomme kaiken tämän liittyvän suoraan uskontoon, sillä syrjintä ja väkivalta kohdistui niihin, joilla oli näkyvissä jokin pieni, mutta tunnettu uskon symboli tai Raamattu, tai jotka yrittivät kokoontua rukoilemaan tai juhlimaan jotakin uskonnollista ja/tai maallista tapahtumaa, kuten joulua tai paaston päättymistä tai jopa uutta vuotta, tai joiden tiedettiin viettävän jumalanpalvelusta jossakin paikalliskirkossa tai moskeijassa. Tämän ohella syrjintään vaikuttivat tietyt Intialle ominaiset tekijät, kuten kasti- (SC) ja heimoluokitus (ST), sukupuoli ja poliittinen suuntaus.

Koronaviruksen saapuminen

Olemme keränneet todisteita siitä, että vaikka kristityt ja muslimit ovat vilpittömästi osallistuneet avustustyöhön erilaisissa järjestöissä sekä yhteistyössä hindujen ja sikhien kanssa, heitä vastaan suunnattu, tarkoituksellisesti harhaanjohtava tieto leviää ja moninkertaistuu edelleen. Muslimeja ja kristittyjä mustamaalaavat käsitykset ja mielikuvat ovat jatkuvaa valtavirtaa uutisissa ja sosiaalisen median alustoilla ja sovelluksissa. Heidän tekemistään verensiirroista ja muslimilääkärien antamasta hoidosta kieltäydytään, heidän rukous- ja jumalanpalvelustapansa yhdistetään toistuvasti viruksen leviämiseen, heitä syytetään hindujen tahallisesta tartuttamisesta jne., ja vain pieni osa tästä disinformaatiosta tulee koskaan korjatuksi tai poistetuksi. Samaan aikaan väkivaltaiset hyökkäykset ja lynkkaukset, valtiollinen häirintä, yritykset häätää muslimit ja kristityt mailtaan ja kodeistaan sekä sensuuri eivät suinkaan ole vähentyneet, vaan pikemminkin saamassa uusia, huolestuttavia muotoja.

Vihamielinen valtio

Uttar Pradeshin pääministeri Ajay Bishtin (tunnetaan myös joogi Adityanathina) vakiinnuttaman politiikan ytimessä on muslimien yleinen syrjintä ja/tai enemmistöön tukeutuvan kovan linjan hinduideologian edistäminen. Pääministeri Narendra Modin valta-asema kansallisella tasolla ja Bishtin menestys Uttar Pradeshissa on rohkaissut muitakin BJP-puolueen hallitsemien osavaltioiden pääministereitä ajamaan kovan linjan enemmistöpolitiikkaa. Se näkyy paitsi poliittisessa keskustelussa, myös taantumuksellisissa laeissa (mm. niissä, joiden tarkoituksena on rangaista kristittyjä 'pakkokäännyttämisestä' tai muslimeja 'rakkausjihadista'). Käytännössä valtion eri toimijat, kuten piirihallinnon virkamiehet, alemman oikeusasteen tuomarit, poliisit ja paikallishallinnon byrokraatit käyttävät hyväkseen porsaanreikiä ja menettelytapasäännöksiä ahdistellessaan uskonnollisia vähemmistöryhmiä.

Valtavirran ja sosiaalisen median rooli

Sekä vainoajat että uhrit ymmärtävät tiedotusvälineiden merkityksen ja viittaavat siihen. Laittomat iskuryhmät ottavatkin usein ensi töikseen haltuunsa uhrien kännykät, jotta nämä eivät pysty dokumentoimaan väkivaltaa. Itse he sen sijaan tekevät poikkeuksetta tallenteita väkivallastaan ja julkaisevat sitä sosiaalisen median alustoilla. Julkaisuissa vainoajat esitellään muille Hindutva-ryhmille ja poliitikoille rohkeina hindunationalisteina, mikä lujittaa heidän mainettaan hindulaisuuden suojelijoina. Toiseksi ne toimivat poliisille varoituksena, että ryhmät eivät pidä harjoittamaansa väkivaltaa lainvastaisena tai että toiminta edustaa lain ulkopuolista rinnakkaislakia. Kolmanneksi ne ovat varoitus muille uskonnollisille vähemmistöryhmille ja vahva jarru uskonnon harjoittamiseen. Valtamedia jättää uhrien kertomukset systemaattisesti pois väkivallan ja syrjinnän raportoinnista. Päätös ei usein ole suoraan toimittajan, vaan heijastaa rakenteellisen hierarkian eetosta ja sananvaltaa sekä halua välttää riskejä tai olla lojaali vaikutusvaltaisille Hindutva-järjestöille ja puolueille. Siksi paikallistelevisio ja lehdet usein raportoivat uskonnollisia tapahtumia Hindutva-iskujoukkojen näkökulmasta. Jos uskonnollista tapahtumaa ei ole mahdollista kääntää näitä vähemmistöjä vastaan, media saattaa jättää sen yksinkertaisesti raportoimatta.

[1]Väkivaltainen äärioikeistolainen liike, joka ajaa läpi näkemystä hindujen ylivertaisuudesta muihin uskontoihin nähden ja heidän oikeudestaan sosiaalis-poliittiseen valta-asemaan Intiassa.

Tapauskertomukset

Herkille lukijoille varoitukseksi todettakoon, että kahdeksassa tapauskertomuksessamme kerrotaan järkyttävistä kokemuksista: syrjinnästä, pahoinpitelyistä, murhista, lynkkauksista, ahdistelusta ja lapsen syntymisestä kuolleena.

Tapaus 1

on yksityiskohtainen kuvaus Ramnagarasta, Karnatakasta, missä pastori “Vipin” ja hänen perheensä ja seurakuntansa yrittävät saada oikeutta 25–30 Hindutva-aktivistin iskun jäljiltä. Nämä tunkeutuivat rukouskokoukseen huutaen ‘Jai Shri Ram’ [Eläköön Herra Ram], lukitsivat perheen ja seurakuntalaiset sisään, pahoinpitelivät pastorin, tämän 13-vuotiaan tyttären ja muita saman kastiluokituksen seurakuntalaisia ja ovat siitä alkaen jatkaneet perheen ahdistelemista.

Tapaus 2

sattui eräässä Madhya Pradeshin kylässä ja keskittyy kristityn adivasi[2]-naisen “Sunitan” kohtaloon. Sunita oli kahdeksannella kuukaudella raskaana, kun 25–30 pojan/miehen Hindutva-joukkio murtautui taloon, jossa hän valmisteli uudenvuoden juhlaa sukulaistensa kanssa. Joukkio pahoinpiteli perheen ja potki häntä mahaan, minkä seurauksena vauva syntyi kuolleena.

Tapaus 3

on raportti Garhwasta, Jharkhandista, ja kertoo kristityn adivasi-leski “Meeran” traumaattisesta surusta, ahdistuksesta ja vaikeuksista. Hänen oraon-kristitty miehensä “Ravi”, paikallinen työläinen, houkuteltiin ansaan ostamaan härkää. Hänet pahoinpideltiin pahoin, häntä pilkattiin ja poliisi jätti hänet kahdesti heitteille, niin että hän lopulta kuoli poliisiasemalla.

Tapaus 4

on eräästä pikkukaupungista Malkangirin alueelta Odishan osavaltiossa. Kyseessä on nuori, kastiluokiteltu kristitty nainen “Shilpa”, jonka isä ja veljet kuuluvat kansallismieliseen RSS-järjestöön ja kannattavat Hindutvaa. He hyökkäsivät paikallisen RSS-päällikön johdolla Shilpan kimppuun, repivät hänen huivinsa ja raahasivat hänet sekä paikallisen pastorin ja tämän vaimon poliisiasemalle syyttäen heitä “pakkokäännyttämisestä”.

Tapaus 5

on raportti adivasi-kristityn “Gaganin” koettelemuksesta ja sen jälkeen jatkuneesta ahdistelusta Malkangirin kylässä Odishan osavaltiossa. Kolmen kokonaisen kylän hindut, 200–250 ihmisen joukkio, murtautui hänen kotiinsa ja pahoinpiteli hänet ja koko perheen heidän ollessaan rukoilemassa. Myös hänen äitinsä ja nuorin sisarensa (10-vuotias) pahoinpideltiin armottomasti.

Tapaus 6

eteläisessä Odishassa on jo päätynyt Intian valtamediaan, joskin täysin vääristeltynä. Se kertoo nuorten Hindutva-aktivistien tekemästä, teini-ikäisen kristityn “Sukumar”-pojan järkyttävästä lynkkausmurhasta ja hänen serkkujensa ja paikkakunnan muiden kristittyjen perheiden kidutuksista, pelottelusta ja pahoinpitelyistä RSS-järjestön masinoimassa kampanjassa, jonka tavoitteena oli saada heidät kääntymään/palaamaan hinduiksi.

Tapaus 7

perustuu useiden avaintietolähteiden ja todistajien kertomuksiin väkivaltaisuuksista keskikokoisessa maaseutukylässä Madhya Pradeshissa joulukuun 2020 lopussa. BJP-puolueeseen liittyvä äärioikeistolainen Hindutva-nuorisoryhmä järjesti aggressiivisen mielenilmaisun kiristääkseen rahaa Ram-temppelin rakentamiseen. He solvasivat paikallisia muslimeja, ja kun nämä vastasivat solvauksiin, hinduaktivistit vetivät esiin miekan, hyökkäsivät poliisiautolla paikalliseen moskeijaan ja yllyttivät paikalle noin 6 000 hindun väkijoukon, joka poltti muslimien talon ja ajoneuvoja. Tekijöitä ei ole rangaistu, mutta monia jupakassa mukana olleita kylän muslimiperheitä on pidätetty tekaistuin syyttein, otettu mustamaalauksen kohteiksi sosiaalisessa mediassa ja ahdisteltu tai häädetty kodeistaan.

Tapaukseen 8

on koottu useiden avainhenkilöiden ja todistajien kertomuksia muslimien kokemasta syrjinnästä, ahdistelusta ja väkivallasta eräässä Madhya Pradeshin pikkukaupungissa. Taustalla ovat satojen BJP-puolueen nuorisosiipeen (Bharativa Janata Yuva Morcha) kuuluvien nuorten miesten aggressiiviset mielenosoitukset, muslimien panettelu ja maalittaminen sosiaalisessa mediassa ja hindulaisen äärioikeiston verkostoissa. Paikallisia muslimeita pidätettiin tekaistuin syyttein ja heidät häädettiin laittomasti kodeistaan ja mailtaan Hindutva-aktivistien käskystä yhteistoiminnassa poliisin, oikeuslaitoksen ja maankäyttöviranomaisten kanssa.

[2]Alkuperäiskansat eli adivasit muodostavat lähes 9 % Intian väestöstä. Heitä on yli 100 miljoonaa. Adivasi ei viittaa vain etniseen identiteettiin, vaan myös tiettyyn poliittiseen subjektiviteettiin, maan ja luonnonvarojen oikeutettuun ja alkuperäiseen omistajuuteen, erityiseen elämäntapaan jne. Viime aikoina on ollut poliittista liikettä määritellä adivasi uudelleen erilliseksi uskonnoksi ja myös useiden adivasi-uskontojen (esim. sarnan) nimeksi.

Esimerkkejä kristittyjen ja muslimien yhteisöjen sivuuttamisesta ja syrjinnästä

Esimerkkejä (ei kattava listaus) tapaustutkimuksissamme dokumentoiduista asioista:

a) Hindutva-ryhmiin ja järjestöihin, kuten Rashtriya Swayamsevak Sangh (RSS) ja Akhil Bharatiya Vidhyarthi Parishad[3](ABVP), sidoksissa olevien paikallisten – joskus myös sukulaisten – kieltäytyminen puolustamasta kristittyjä ja muslimiperheitä näiden tarvitessa tukea tai apua maakiistoissa tai muissa asioissa

b) Kieltäytyminen antamasta poliisille ja valvontaviranomaisille olennaista tietoa kristittyihin tai muslimeihin kohdistuneista iskuista

c) Kristittyjen ja/tai muslimien tapahtumien ja/tai julkista tilaa koskevien varausten sivuuttaminen, palveluiden ja laillisten oikaisuvaatimusten epääminen

d) Lain takaamien julkisten palvelujen epääminen joiltakin kristityiltä tai uhkailu tällaisten palvelujen keskeyttämisestä, mikäli he kääntyvät virallisesti kristityiksi

e) Poliisin ja paikallisten oikeuslaitosten kieltäytyminen tunnustamasta hinduaktivistien hyökkäyksiä kristittyjä ja muslimeja vastaan

f) Kääntymisen kieltävien lakien väärinkäyttö laillisesti uskontoaan harjoittavia vastaan sekä niitä vastaan, jotka haluavat osallistua kristittyjen tilaisuuksiin rukoillakseen, mutta kuuluvat virallisesti johonkin toiseen uskontoon

g) Panchayat[4]-johtajien tai paikallisten vanhimpien kieltäytyminen puuttumasta asioihin, jotka vaikuttavat kylän kristittyjen tai muslimien hyvinvointiin

h) Dalit-/adivasikristittyjen ja muslimien painostaminen takaisin hindulaisuuteen (*Ghar Wapsi*), mikäli nämä haluavat pitää työpaikkansa tai osallistua yhteisöjensä jokapäiväiseen elämään sen sijaan, että heitä kartettaisiin

[3]RSS-järjestö perustettiin 1925, ja sillä on nyt yli miljoona jäsentä. Sen tavoitteena on hinduvaltio. Nyt vallassa oleva poliittinen BJP-puolue syntyi RSS:stä vuonna 1985. Siitä on saanut alkunsa ja "irtautunut" monia muitakin, yksityiskohtaisempia tavoitteita ajavia organisaatioita. Esimerkiksi opiskelijajärjestö ABVP on valjastettu ajamaan Hindutva-ideologiaa kaikissa maan yliopistoissa. Yhteisesti näitä järjestöjä kutsutaan nimellä *Sangh Parivar,* Sangh-perhe. Hindujen valta-aseman ideologia perustuu hindulaisuuteen kuuluvaan "ylempien" kastien ylivaltaan "alempiin" kasteihin nähden ja hindujen ylivaltaan suhteessa muihin, hindulaisuuden ulkopuolisiin uskonnollisiin vähemmistöihin.

[4]Sana *Panchayat* voidaan kääntää kirjaimellisesti 'viiden neuvostoksi' ja se viittaa tietynlaiseen kylätason itsehallintoelimeen Intiassa. Panchayat-alueen kylien asukkaat valitsevat siihen jäsenet viiden vuoden välein, ja nämä puolestaan valitsevat keskuudestaan puheenjohtajan. Osavaltiohallitukset nimittävät virkamiehiä hallinnoimaan Panchayatia ja tukemaan sen puheenjohtajaa.
.

Esimerkkejä kristittyjen ja muslimien ja heidän yhteisöjensä ahdistelusta, häirinnästä, väkivallasta ja oikeuden vääristelystä

Esimerkkejä (ei kattava listaus) tapaustutkimuksissamme dokumentoiduista asioista:

a) Paikallisten oikeusviranomaisten hyväksyntä hinduyhteisöön kuuluville ja Hindutva-ryhmien tai -poliitikkojen kannattamille lynkkaajille

b) Hinduaktivistien iskuista selvinneiden kristittyjen uhrien ja muslimiuhrien uhkailu tai pidätykset lain suomin keinoin

c) Uhrien/eloonjääneiden velvoittaminen todistamaan iskut, vaikka hyökkääjät ovat kuvanneet koko tapahtuman ja/tai ladanneet sen sosiaaliseen mediaan

d) Tietoinen kieltäytyminen hyväksymästä kiistatonta todistusaineistoa kristittyihin ja muslimeihin kohdistuneesta väkivallasta ja/tai aineiston tahallinen tuhoaminen

e) Kristittyjen ja muslimien vastaiseen väkivaltaan yllyttävä puhe ja kuvat, joita väkijoukot levittävät ennen iskuja, niiden aikana ja niiden jälkeen

f) Poliisin ja lainvalvontaviranomaisten väkivaltaa lietsova puhe kristittyjä ja muslimeja vastaan ennen iskuja ja niiden jälkiselvittelyissä

g) Poliisin, lainvalvontaviranomaisten ja poliitikkojen halventava ja ihmisarvoa alentava kommentointi muslimien ja kristittyjen (erityisesti dalit- ja adivasiryhmien) työpaikoista, osaamistasosta, henkilökohtaisista ominaisuuksista ja ruokatavoista

h) Poliisin ja lainvalvontaviranomaisten kieltäytyminen pidättämästä tai estämästä väkijoukkoja, jotka uhkailevat ja vahingoittavat kristittyjä ja muslimeja tai heidän omaisuuttaan

i) Väkivaltaisten Hindutva-ryhmien iskut kristittyjä ja muslimeja sekä heidän omistamaansa tai heille vuokrattua omaisuutta ja ajoneuvoja vastaan

j) Kristittyjen jumalanpalveluspaikkojen tuhopoltot; kristittyjen ja muslimien omaisuuden, kuten kirjojen ja uskonnollisten tekstien polttaminen

k) Hindutva-väkivaltaa kokeneiden kristittyjen ja muslimien pelottelu ja tappouhkaukset, joilla pyritään estämään heitä hakemasta oikeutta

l) Toistuvat iskut väkivallan aktiivisia vastustajia, kuten ihmisoikeustyöntekijöitä ja kristittyjen ja muslimien avustusjärjestöjen uskonnollisesti sitoutuneita aktiiveja vastaan

m) Laittomat pidätykset ja oikeustoimet jatkuvasta henkilökohtaisesta väkivallasta ja ahdistelusta raportoineita kristittyjä ja muslimeja vastaan

n) Sosiaalisessa mediassa levitetyt valheelliset väitteet ja väkivaltaan yllyttävät puheet ja kuvat kristittyjä ja muslimeja vastaan

o) Paikallisissa ja alueellisissa sanomalehdissä julkaistut valheelliset syytökset kristittyjä ja muslimeja vastaan

p) Hindutva-ryhmien ja niiden kannattajien sosiaalisessa mediassa levittämä väärä tieto kristityistä ja muslimeista, heidän tavoistaan, kulttuuristaan ja uskollisuudestaan Intian kansakunnalle

q) Hindupoliitikkojen poliittisissa puheissa kaikilla hallinnon tasoilla levittämä väärä tieto kristityistä ja muslimeista, heidän käytännöistään, kulttuuristaan ja uskollisuudestaan Intian kansakunnalle

r) Kansallisten poliitikkojen puheissa ja kirjoituksissa esiintyvä pelon lietsonta, yleistykset, epäinhimillistäminen, syrjintä ja väkivaltaan yllyttäminen, propaganda ja harhaanjohtavat tiedot kristittyjen ja muslimien yhteisöistä suhteessa muuhun yhteiskuntaan (korona, puhtaus, hedelmällisyys/syntyvyys)

s) Hinduystävien/-naapurien/-lakimiesten uhkailu, jos nämä yrittävät ajaa muslimien ja kristittyjen asioita tai todistaa uhrien puolesta

t) Ilmoituksissa ja vaalijulisteissa esiintyvä pelottelu/uhkailu vaalien yhteydessä

u) Yhteisöihin kuuluvien tyttöjen/naisten tarkoituksellinen, suunnattu seksuaalinen häirintä, jonka tavoitteena on nöyryyttäminen ja häpäisy

v) Muslimien ja/tai kristittyjen kotien tuhoaminen yhteisymmärryksessä paikallisviranomaisten kanssa

w) Maanomistajien yhteistyö (tekaistuja) rikossyytteitä saaneiden kristittyjen ja muslimivuokralaisten häätämisessä

Traumaa ja jatkuvaa syrjintää pahentavia tekijöitä

Dokumentoimamme esimerkit ahdistelusta, syrjinnästä, häirinnästä ja väkivallasta osoittavat, että valtiolliset ja ei-valtiolliset Hindutva-toimijat tekevät vahvaa yhteistyötä Intian kristittyjen ja muslimien ahdistelun, kiusaamisen, väkivallan ja syrjinnän mobilisoimiseksi, organisoimiseksi, legitimoimiseksi ja/tai peittämiseksi. Tämä näkyy erityisesti maaseudulla, missä kristityt ja muslimit kuuluvat myös adivasi- tai dalit-yhteisöihin, joilla on niukat taloudelliset, sosiaaliset ja poliittiset resurssit. Osassa yhteisöjä erityisesti naisten lukutaidon taso on huono, oikeus omistaa älypuhelin on usein vain miespuolisella talouden päämiehellä tai jollakin iäkkäällä sukulaisella. Oikeudenkäynnit, joihin he joutuvat kun kiusaajat nostavat juttuja heitä vastaan, voivat tulla niin kalliiksi, ettei heillä ole varaa puolustautua.

Monenlaista haittaa hyvinvointiin, elämään ja toimeentuloon

Esimerkkejä (ei kattava listaus) tätä raporttia varten dokumentoiduista, Intian kristittyjen ja muslimien kokemista haitoista:

a) Hengen menetys, suru, fyysinen vamma, joka johtuu uskon harjoittamisesta tai uskonnolliseen identiteettiin liittyvistä syytöksistä

b) Paniikki, ahdistus, masennus ja itsemurha-ajatukset uhrin pelätessä uskonnollisen identiteetin julkisen esilletuomisen seurauksia

c) Irtisanominen, talouden heikkeneminen, kun omaisuus ja/tai työmahdollisuudet menetetään uskonnonharjoituksen tai uskonnollisen identiteetin vuoksi

d) Ero perheenjäsenistä uskoon liittyvän uhkailun ja pelon vuoksi

e) Lasten kasvaminen pelon varjossa vanhempien uskonnollisten identiteettien tai toiminnan vuoksi

f) Pelko harjoittaa uskoa avoimesti, uskonnollisten symbolien (esim. parta, kalotti, huivi, huntu, tavat, risti) laukaiseman väkivallan pelko

g) Heikko itsetunto ja eristyneisyyden tunne, jonka syynä on monenlainen väärä tieto omasta uskonyhteisöstä

h) Poliittinen äänioikeuden riistäminen ja äänestämisen pelko

i) Toistuva, ihmisarvoa alentava nöyryyttäminen kyläläisten, sukulaisten, ystävien ja työtovereiden edessä ei-toivotun koskettelun, tönimisen, lyöntien, solvaamisen ja välinpitämättömyyden keinoin

j) Tunne siitä, että vaarantaa uskollaan muita, ja sen seurauksena tarve luopua uskon ulkoisista symboleista tai merkeistä

Resurssit ja tuki uskontoon perustuvan syrjinnän ja väkivallan uhreille

Tutkimukseen osallistuneiden kokema tuska ja jatkuvat vaikeudet sekä heidän osoittamansa uskomaton henkinen vahvuus ylitsepääsemättömiltä näyttävien vaikeuksien edessä liikuttivat tutkimusryhmän usein kyyneliin. Meitä järkytti myös, etteivät muiden uskontokuntien suuret kirkot osoittaneet rakenteellista tukea ja solidaarisuutta tai kiinnittäneet huomiota tilanteeseen ja että Intian vakiintuneet tiedotusvälineet kieltäytyivät antamasta tasapuolista näkemystä tapauksista. Kristityt ja muslimit ja heidän yhteisönsä ovat usein taloudellisesti erittäin heikossa asemassa. Selviäminen ja toivo perustuvat uskontoon liittyviin käytänteisiin, sosiaalisesta ja poliittisesta kärsimyksestä huolimatta. Saimme yhä uudelleen kuulla, että luottamus Jumalaan (Jeesus, Allah, Luoja) oli lohdun ja voiman lähde niille, jotka olivat joutuneet väkijoukkojen iskujen kohteeksi, syrjityiksi tai joilla oli elämässään muita haasteita (kuten riippuvuus tai sairaus). Erityisesti kristittyjen yhteisöissä oli vahva tunne siitä, että heidän kokemansa väkivalta ja epäinhimillinen kohtelu oli tarkoitettu heidän uskonsa koettelemiseksi.

Vastarinta ja oikaisuvaatimukset

Intian kristittyihin ja muslimeihin kohdistuu syrjintää ja väkivaltaa hallitsevan poliittisen puolueen korkeimmilta portailta äärioikeistolaisten Hindutva-järjestöjen mobilisoimiin iskuryhmiin asti. Seuraavassa esimerkkejä (ei kattava listaus) toimista, joilla he pyrkivät vastustamaan tai puolustautumaan:

a) Hyväksikäytön ja väkivallan ilmoittaminen poliisille

b) Yritykset rekisteröidä oikeusjuttuja tekijöitä vastaan

c) Yritykset saada paikallispoliitikkoja kuten kylänvanhimpia, Panchayat-johtajia ja paikallisia tuomareita ottamaan heidän asiansa käsittelyyn

d) Yhteydenotot paikallisiin, alueellisiin ja kansallisiin ihmisoikeusjärjestöihin tuen saamiseksi

e) Yritykset kertoa tapauksista valtamedialle ja vaihtoehtomedialle

f) Yksityisen tai julkisen uskonnonharjoituksen jatkaminen

g) Omien solidaarisuus-, tuki- ja ruoka-apuverkostojen perustaminen Hindutva-joukkojen suunnittelemien tuhopolttojen ja väkivallan ehkäisemiseksi

h) Uskonyhteisöön kohdistuvien väkivaltarikosten kokoaminen tätä varten perustettuihin tietokantoihin

Suosituksia kansainväliselle yhteisölle ja kansainvälisille talousalan organisaatioille

1 Kansainvälisen yhteisön tulisi kutsua välittömästi kokoon **kansainvälinen selvityskomissio**, joka tutkii Intian uskonnollisiin vähemmistöihin kohdistuvaa väkivaltaa ja muita ihmisoikeusloukkauksia. Sen tulee tarkastella jo dokumentoituja tapauksia ja luoda kansainvälinen seurantajärjestelmä, johon sisältyy asianmukainen dokumentointikoulutus sekä hallituksen että kansalaisjärjestöjen jäsenille, joiden on määrä osallistua Intian eri uskonnollisiin vähemmistöihin kohdistuvan väkivallan, suvaitsemattomuuden ja syrjinnän dokumentointiin.

2 Uskonnollisiin vähemmistöihin kohdistuvaa väkivaltaa vastustavien kansainvälisten kansalaisjärjestöjen tulisi tutkijoiden ja ruohonjuuritason aktivistien tuella **kutsua kokoon kansainvälinen, monialainen komissio**, jonka tehtävänä on dokumentoida englanniksi, hindiksi ja Intian kaikilla kansankielillä uusia ja esiin nousevia sanontoja, jotka syrjivät ja häpäisevät kristittyjä ja muslimeja tai kiihottavat valhein heitä vastaan, jotta niiden levittämisestä sosiaalisen median alustoilla voitaisiin rangaista.

3 Kansainvälisen yhteisön tulisi **koota kattava tietokanta** Intian vähemmistöjen vastaisesta väkivallasta, syrjinnästä ja muista ihmisoikeusloukkauksista ja kansainvälisten lakiasiantuntijoiden ryhmien tulisi **tarjota pro-bono-tukea** kaikille uhreille/eloonjääneille heidän taloudellisista resursseistaan riippumatta.

4 Kaikkien Intiaa lainoittavien tai sen kanssa kauppaa tekevien kansainvälisten talousalan järjestöjen ja yksityisten sijoittajien tulisi **tiedostaa** kristittyihin, muslimeihin ja muihin uskonnollisiin vähemmistöihin kohdistuvat **jatkuvat ihmisoikeusloukkaukset**, vaino ja joukkoväkivalta. **Liiketoiminta- ja investointimahdollisuudet tulisi sitoa kaikkien intialaisten ihmisoikeuksien kunnioittamiseen,** mukaan lukien luovuttamaton oikeus uskontoon tai vakaumukseen, sen vaihtamiseen ja uskonnon harjoittamiseen.

5 Kansainvälisen yhteisön tulisi **asettaa kaikkien intialaisten**, myös kaikkien uskonnollisten vähemmistöjen **ihmisoikeuksien kunnioittaminen kaikkien avustus- ja/tai kauppasopimusten ehdoksi ja luoda valvontamekanismeja**, jotka takaavat että ehtoja noudatetaan.

6 Kansainvälisen yhteisön tulee **pikaisesti tuomita valtiolliset ja ei-valtiolliset, äärioikeistolaiset Hindutva-toimijat**, jotka lietsovat kristittyihin ja muslimeihin kohdistuvaa väkivaltaa ja syrjintää, osallistuvat siihen, laillistavat sitä ja hyötyvät siitä.

7 Sekä kansallisten että kansainvälisten lainvalvontaviranomaisten tulee huolehtia siitä, että **kaikki intialaiset poliitikot ja poliisin tai oikeuslaitoksen jäsenet, joiden todetaan osallistuneen** kristittyjen ja/tai muslimien vainoon, lynkkauksiin, kiihottamiseen, väkivaltaan tai muihin ihmisoikeusloukkauksiin, **saatetaan oikeuteen vastaamaan teoistaan**.

Suosituksia sosiaalisen median yrityksille ja tiedotusvälineille

1 Sosiaalista mediaa omistavien yritysten tulee kiireellisesti **lisätä moderaattorien määrää voidakseen puuttua** alustoillaan ja sovelluksissaan esiintyvään **paikalliseen syrjintään, ahdisteluun ja väkivaltaan**. Samalla tavoin kuin Facebook on uudistanut algoritmejaan ja kolminkertaistanut moderaattorien määrän voidakseen tunnistaa ja poistaa mustiin kohdistuvaa rasistista vihaa lietsovaa puhetta, suosittelemme, että kaikki suuret sosiaalisen median yritykset kasvattavat merkittävästi moderointiryhmiensä kokoa, jotta ne voivat puuttua erityisesti Intian uskonnollisiin vähemmistöihin kohdistuvaan syrjintään ja vihaa lietsovaan puheeseen.

2 **Kaikkien** sosiaalisen median sisällön **moderaattoriryhmien tulisi hallita hyvin paikalliset kielet, saada koulutusta kansainvälisistä ihmisoikeusnormeista** ja olla perehtyneitä hindin, englannin, paikalliskielten ja murteiden sekä kuvien, GIF-tiedostojen ja meemien monimutkaiseen ja monimuotoiseen käyttöön, jolla naamioidaan väärää tietoa, provokaatiota sekä väkivaltaan ja syrjintään kiihottamista kristittyjä, muslimeja ja muita vähemmistöjä vastaan.

3 Sosiaalista mediaa omistavien yritysten tulee **kouluttaa moderointitiiminsä tuntemaan uskontojen välisten suhteiden historiaa ja median ja sosiaalisen median uutisointia syrjintään, väkivaltaan ja vainoon liittyneistä tapahtumista**, jotta he pystyvät suojaamaan väärää tietoa ja kiihotusta vastustavien puhetta ja poistamaan kommentit, jotka yllyttävät uskonnollisten vähemmistöjen syrjintään ja väkivaltaan kansainvälisen ICCPR[5]-sopimuksen artiklan 20 mukaisesti.

4 **Kansallisten ja kansainvälisten uutistoimittajien** niin Intiasta kuin sen ulkopuolelta **tulee saada koulutusta uskonnollisessa lukutaidossa**, jotta he tiedostavat paremmin, miten etnisten ja uskonnollisten vähemmistöjen äänet voivat puuttua, olla aliedustettuina ja jopa raportoitu väärin suurissa tiedotusvälineissä.

5 **Sosiaalisen median yritysten tulisi perustaa erityisryhmiä** (kuten Facebookin valvontalautakunta), joissa on asiantuntijoita ja edustajia eri ryhmistä, jotka ovat aiemmin joutuneet syrjinnän ja väkivallan kohteeksi Intiassa (mukaan lukien uskonnolliset vähemmistöt) ja valtuuttaa ne muokkaamaan alustan sisältöpolitiikkaa ja yhteisöstandardeja.

6 Kaikkien sosiaalista mediaa omistavien yritysten tulee **parantaa tekoälytiimiensä rekrytointia ja koulutusta** niin että se kattaa Intian sosiaalisen median ja kansainväliset ihmisoikeusstandardit, sekä tarkistaa algoritmejaan estämään erityisesti epäinhimillistä, syrjivää ja kiihottavaa puhetta Intian ja laajemminkin Etelä-Aasian uskonnollisia vähemmistöryhmiä vastaan. Tähän sisältyy myös kasti- ja sukupuoli-identiteetin ja uskonnollisen identiteetin yhtymäkohtien tunnistaminen.

7 Uskonnollisiin vähemmistöihin kohdistuvaa väkivaltaa organisoivat aktivistit, jotka keskustelevat suunnitelmistaan ja aikeistaan avoimesti alustoilla ja niiden välisissä sovelluksissa, joiden sisältö on julkinen ja helposti saatavilla. Kaikkien sosiaalista mediaa omistavien yritysten on **poistettava välittömästi sisältö, joka ylittää ICCPR:n artiklan 20 mukaisen uskonnollisen vihaa lietsovan puheen kynnyksen**, ja lakkautettava sitä loukkaavan käyttäjän tili kaikilla linkitetyillä alustoilla niin että se toimii samalla varoituksena myös muille, mahdollisesti samalla tavoin ajatteleville käyttäjille.

8 Kryptattuun puheeseen (esim. WhatsAppissa ja Telegramissa) puuttumisessa on merkittäviä haasteita, mutta suosittelemme, että sosiaalisen median yritykset Facebook, Instagram, You Tube, TikTok ja ShareChat alkavat **kiireellisesti puuttua ainakin salaamattomaan, ICCPR:n artiklaa 20 rikkovaan puheeseen, jota on julkisesti niiden alustoilla**. Usein niillä, jotka levittävät vihaa lietsovaa puhetta viestisovelluksissa, on myös niihin liittyviä Facebook-, Twitter-, Instagram- ja muita tilejä, joilla voidaan havaita samanlaista puhetta. Tällaisissa tapauksissa kyseisiä käyttäjiä voidaan varoittaa tai rikkomusten toistuessa sulkea tilit.

[5]Katso https://www.ohchr.org/en/professionalinterest/pages/ccpr.aspx.

Open*Doors*

opendoors.fi | finland@od.org

#StandForTruthIndia